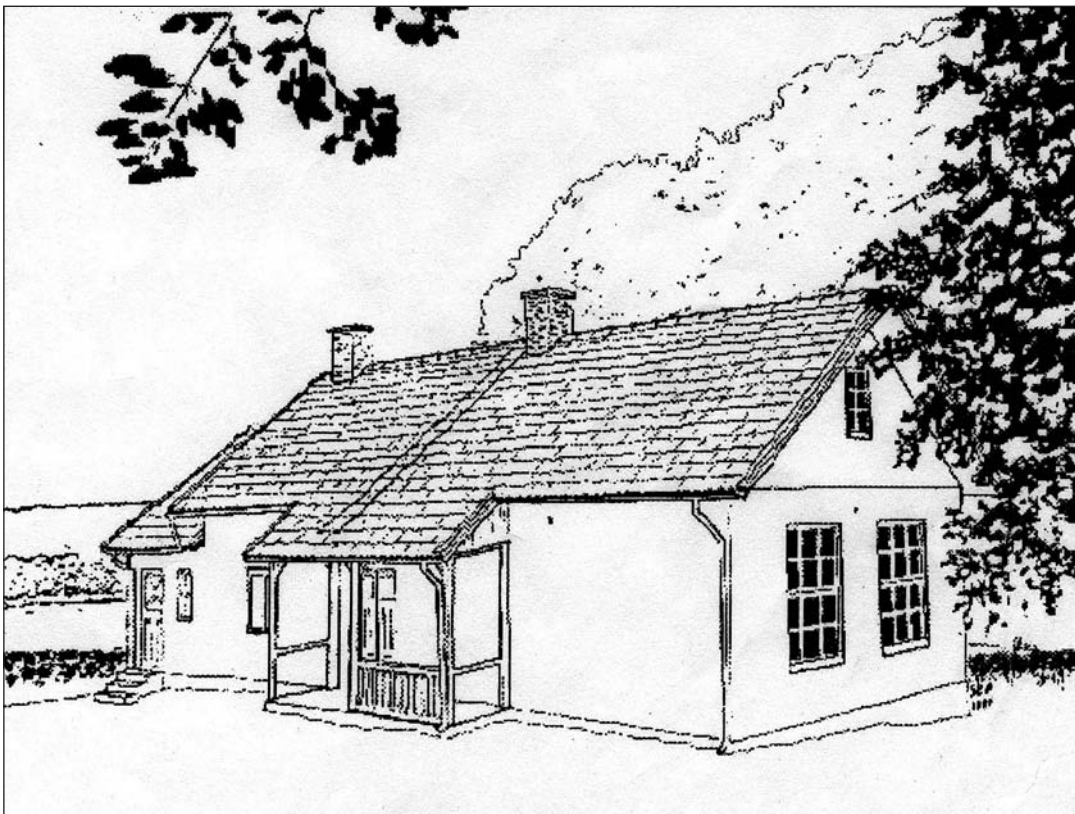

*Norra Strö
Hembygdsförening*

*Årsskrift
2005*

*Välkommen till
din lokala Sparbank!*

Vinslövs Sparbank

Torget 9 · Box 103, 288 22 Vinslöv
Tel 044-850 00

info@vinslovssparbank.se
www.vinslovssparbank.se

VERKSAMHETSBERÄTTELSE ÅR 2005

Den största händelsen under det framgångsrika året 2005 är, att tillbyggnaden av föreningslokalen, Hembygdsgården, hann uppföras och till det yttre fullbordas innan vintern kom. Nu återstår inredning, värmesystem och ledningsdragningar m.m. och vi hoppas få det hela klart under 2006.

Verksamheten har i övrigt omfattat en rad arrangemang som närmare redogöres för i "Årskrönikan". Det största var sommarutställningen på temat "Drycker", där en mängd föremål förevisades, egna såväl som de, vilka medlemmar bidraget med som lån ur egna samlingar.

Samlingarna har berikats med flera gåvor och medlemmar har frikostigt bidraget med intressanta tillskott. Vi fick bl.a. en uppsättning tennstop och tallrikar av nyare serietillverkning med tillåtelse att försälja densamma för att därmed ge föreningen ett ekonomiskt tillskott och det lyckades oss att få hem ett bud på ett avsevärt belopp från en samlare uppåt landet.

Arbetsinsatserna har varit stora, i synnerhet på nybyggnaden. Tyvärr drabbades föreningen av en kännbar förlust då Lars Ekström, eldsjälens bakom planering såväl som aktiv insats vid förverkligandet av byggprojektet, hastigt avled.

Cirkelverksamheten kring bygdokumentationen har pågått och lämnat ett allt större material som vi skall undersöka möjligheterna att få publicerat.

Föreningen har med största tacksamhet mottagit alla bidrag i olika former, sponsring och andra insatser, gåvor och arbetstimmar, vilket allt vi söker förvalta på bästa sätt.

STYRELSEN

Medlemsantalet var vid 2005 års slut 205 st.

Ordförande	Britt-Louise Håkansson	tel 044 - 74026
Sekreterare	Yngve Holmgren	044 - 74155
Kassör	Olof Westerdahl	044 - 74156

/ tel.svar under Årskrönikan /

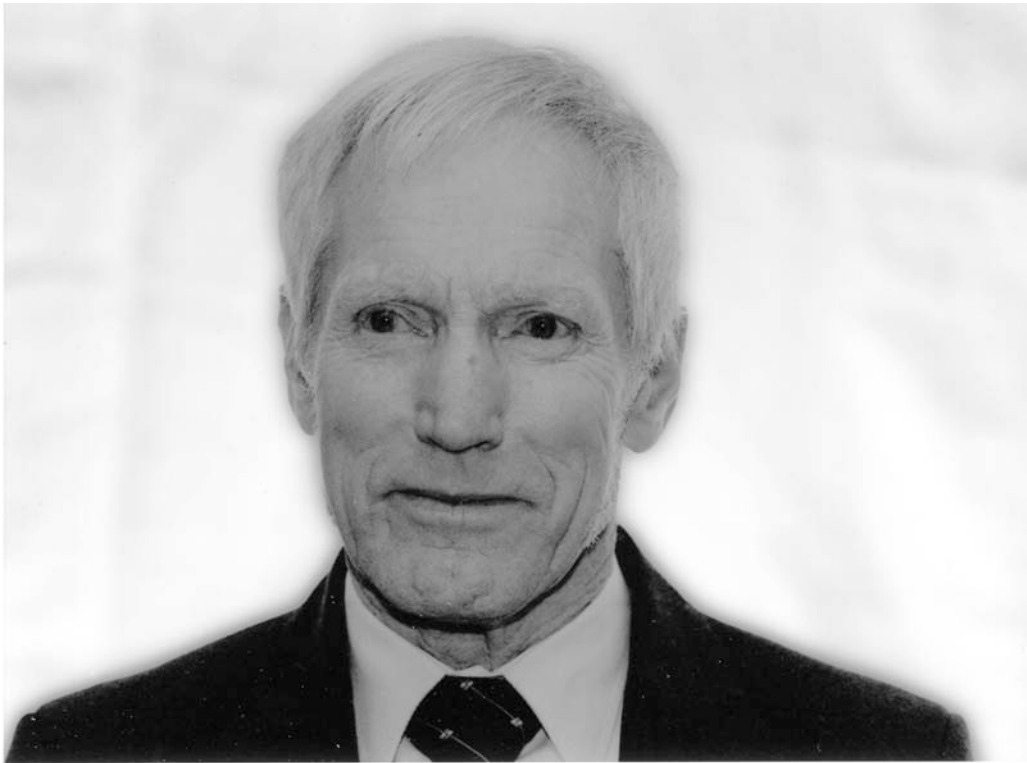
ÅRSKRÖNIKA 2005

Föreningens arrangemang för medlemmarna under ”jubileumsåret”- det är ju 25 år som gått sedan Norra Strö Hembygdsförening bildades- har varit följande:

- 20 januari Studiecirkelns vårtermin i ämnet socknens bebyggelsehistoria inleddes.
- 31 mars Årsmötet gick i 25-årsjubiléets tecken och förre (och förste) ordföranden, Nils Lennart Persson, höll ett uppskattat kåserande föredrag om de gångna åren.
- 15 april Torpvandring anordnades än en gång i Lunkeskog.
- 19 april Linbastan i Kålaberga besöktes och Haldo Edlund berättade om blåsippor och andra örter.
- 30 april Valborgsmässofirande, traditionellt på Övarp 1 hos Gunvor och Roland Tillman och gynnat av ett sällsynt vackert väder och stor uppslutning.
- 5 maj Gökotta med friluftsgudtjänst i likaså vackert väder vid Gläntan.
- 17 maj Kvällsutflykt till Kålaberga och ruinerna av en gång nedbrunna nr 4 Ekeberg. Därefter kaffesamkväm hos Anders Andersson på Dockarp.
- 18 maj Besök av representanter för Kristianstads kommun i Hembygdsgården- vi visade runt och talade om vår verksamhet samt diskuterade en rad frågor i bästa stämning.
- 9 juni Kvällsutflykt till f.d. prästgården i Färlöv, som av ägaren Sven Åke Jansson förvandlats till en park och trädgårdsidyll av sällsamt slag.
- 21 augusti Sommarutställning på temat ”Drycker” öppnades i Hembygdsgården med god tillströmning och föredrag av Lena Alebo från Österlens Museum.
- 27 augusti Sommarutställningens andra dag.
- 13 september Skulle det ha blivit en kyrkogårdsvandring, men genom informationsmiss kom bara ett fåtal deltagare och vandringen inställdes.
- 20 oktober Studiecirkelns hösttermin inleddes.

KOM IHÅG –

för aktuell information om våra arrangemang ring vår telefonsvarare
044 – 74038.

Föreningen har fått sorg

Lars Ekström har lämnat oss.

Mitt i sin intensiva verksamhet som ledare för Hembygdsgårdens tillbyggnad fick hans liv ett hastigt slut.

Det tack, som så många ville ha framfört till honom, blev aldrig utsagt.

Alla vi som var hans vänner, känner stor sorg och saknad. Vi saknar alla glada stunder vi hade tillsammans, vi saknar hans kunnighet och vilja att verka för mångas bästa. För honom var det handling som gällde och inte stora ord.

Att sluta sina dagar mitt uppe i en verksamhet, som blir till glädje och gagn för många, under många år framöver, kanske är det bästa slutet på ett verksamt liv. En bygdens son och en stor hembygdsvän har gått bort, men hans minne skall leva länge.

Församlingsstatistik

1905	FÖDDA		DÖDA		INFL	UTFL	ÖKN	MINSKN	SUMMA		SUMMA
	M	KV	M	KV					M	KV	
NORRA STRÖ	7	6	9	4	49	61		12	407	374	781

Kan man få en sådan sammanställning för 2005?

Sockenindelningen, som genomfördes på 1300-talet är nu avskaffad. Den var enhet för folkbokföring och ofta av samma omfattning som kyrkans församling. Församlingen skötte registreringarna.

Svenska kyrkan satsar i dag på allt större församlingar. Församlingarna lämnar sedan registreringsuppgifter vidare till Skattemyndigheten.

Mångårig statistik och forskningsverksamhet är uppbyggd på sockenområden.

Hur blir det med statistikjämförelser i framtiden?

Enskiftet i Kålaberga – ett 200-årsminne

Av Nils Lennart Persson

För Skånes del trädde lagen om storskifte i kraft år 1757. Liksom senare lagar och bestämmelser på området var det hela frivilligt, men överallt i byarna där någon eller några var för ett skifte var det svårt att stå emot påverkan och gruppsyck. När i en by någon begärde att få sin gård skiftad, brukade slutresultatet bli att hela byn blev skiftad. Storskiftet innebar att man lade samman de små tegarna i större skiften, på så sätt fick varje gård ett minskat antal åkrar att bruka, men större areal i varje. Från 1783 blev det möjligt att få sin gård utflyttad från byn och få ägorna i ett skifte.

Den 31 mars 1803 tillkom en förordning om enskifte i Skåne och redan året därpå kallade lantmäteridirektör Zach.Ljungdahl till en sådan förrättning i Kålaberga. Skälet var att ägaren till Kålaberga nr 6, Hans Abrahamsson, ansökt om att få sin gård enskiftad och utflyttad från bykärnan.

Byn hade redan år 1796 genomgått storskifte. Men långt innan dess hade gården med nr 1 flyttats ut från byns centrum och fått all sin mark samlad i ett skifte vid östra sidan. Den fick då också namnet Brogården. Av vilken anledning denna utflyttning skedde är obekant, men gården deltog efter detta inte i några skiften eller gränsförändringar. Vid storskiftet blev byn uppdelad på så sätt att gårdarna nr 2 och 3 fick sina marklotter samfällt tillsammans, likaså fick gårdarna nr 4, 5 och 6 sin mark samfälld. Ingen av dessa gårdar blev utflyttad från sin plats i byn.

Följaktligen var det ägarna till gårdarna nr 4 och 5 som berördes av Hans Abrahamssons ansökan och det var dessa som också var kallade till förrättningen, som var den 16 oktober. Hemmansnummer 5 bestod av 2 gårdar medan nr 4 och 6 var en gård på varje nummer. Till Förrättningen var också kallade 2 stycken ”gode män” samt 2 stycken nämndemän. En av ”gode männen” var Anders Rålamb på Strö säteri.

Det första man gjorde var att ta fram byakartan. Eftersom denna ej var äldre än från 1796, då storskiftet utfördes, var man överens om att den uppfyllde alla krav för ändamålet. För säkerhets skull gick man ändå ut på marken, mätte och jämförde med verkligheten och fann att allt stämde överens.

Man kom så på den svåraste frågan av alla. Var skulle Hans Abrahamsson få sin mark? Han begärde att få den vid byns gräns åt öster och i anslutning till ”Dragonlyckan ” med dess ”Dragonorp ”. Skälet till detta var att han tillsammans med Brogården ägde och ansvarade för detta knektorp och ville inte behöva flytta det. Ägarna till nr 4 och 5 motsatte sig detta läge och hade andra förslag, oenigheten tycktes total. En tungt vägande faktor var tillgången på dricksvatten åt betesdjuren och alla ville av det skälet ha mark intill ån. Under överläggningarnas gång kom båda ägarna till nr 5, Trued Jönsson och Hans Trullson, fram till att de också ville få sin mark enskiftad. Hans Trullson föreslog sedan att för att uppnå en rättvis delning borde all mark noga uppmätas och värderas till sitt odlingsvärde och alla, såväl

markägare som förrättningshavare och ” gode män ” samtyckte till detta. Det beslutades nu att de berörda markägarna skulle frånträda sin mark och alla in- och utägor skulle uppmätas och taxeras samt förrättningen uppskjutas, till dess detta blivit gjort.

Förrättningens protokoll inlämnades omedelbart till ”Konungens Befallningahafvande ” och redan den 19:e oktober kom en officiell skrivelse med befallning om att enskiftet skulle verkställas och mätningarna ske. Den 24:e oktober tog mätningen sin början och pågick t.o m. den 29:e i samma månad. Då hade alla byns ägor blivit uppmätta, med undantag av nr 1 Brogården, som av redan nämnda skäl inte deltog i skiftet.

Genom kungörelse bl.a. från predikstolarna på vederbörliga ställen blevo samtliga delägare, jämte alla med mark gränsande till Kålaberga by, kallade till ” Conference ” den 14:e november.

Vid denna sammankomst framträdde A.S.Rålamb, vilken tidigare varit ” Gode man ”, nu dessutom som ägare till flera fastigheter i Skoglösa by. Han föreslog att gränsen mellan de båda byarna skulle göras om och bestå av raka linjer. Några stridigheter om nuvarande gräns hade ej förekommit men som den var mycket krokig och besvärlig skulle alla tjäna på en uträtning. Samtliga delägare på ömse sidor biföll detta förslag och uppdrog åt förrättningshavanden att göra om gränsen på sådant sätt att ingen orättvisa skedde.

Det förslag som framkom godkändes av alla berörda och den 16:e november uppgicks den nya gränsen mellan byarna, samt blev på lagligt sätt rör och stensatt. Gränsen blev utmärkt med 3 st s.k. femstenarör bestående av en s.k. hjertesten c;a 1 aln hög och kring denna 4 st något lägre stenar. Det första, från norr räknat, fick namnet Killebrorör därefter Kärrängarör, samt i söder Skoglösa rör.

De uppmätta arealerna av byns mark var av mycket varierande bördighet och godhet, det var alla överens om. Eftersom brukarna själva hade den bästa kännedomen om detta, var det de själva som hade att göra denna taxering. Då alla hade frånträtt sin mark och ingen säkert visste vilken mark man skulle bli tilldelad, gick detta att genomföra på ett rättvist sätt.

Av åkermarken ansågs den bästa och mest bördiga giva 6:e kornet, därefter i en fallande skala ner till 2:a kornet. Ängen taxerades på liknande sätt så att 1 tunnland av den bästa ansågs giva 6 lass och här gick man ända ner till ½ lass för den sämsta. Fäladsmarken, till största delen ouppodlad, blev taxerad så att den ouppodlade delen fick värde som åkermark och den ouppodlade som äng fastän något lägre skala. All denna värdering gjorde man genom att förflytta sig över alla skiftena.

Därefter tog man bort all mark, som inte skulle ingå i delningen såsom vägar, diken och samfälld mark. Vägarna skulle ha en bredd av 6 alnar (3,60 m) plus 1 aln dike på vardera sidan.

Som samfällighet avdrogs 1 tunnland av den s.k. ” Koabacken ”. Där fanns väglagningsmaterial åt delägarna och där fanns också byns badstuga (linbastu) att nyttja gemensamt.

På byns mark fanns också ett mindre skifte tillhörigt Strö nr 23 , Kyrkofästan. För att inte denna markbit skulle komma mitt i en av gårdarnas skifte blev den nu utmätt och gränsatt vid byns gräns åt öster.

En gemensamhetsanläggning som inte finns omnämnd i något protokoll är den s.k. ” Maltatorra”, som det finns rester av än i dag. Det var en enkel byggnad där man torkade malt för ölframställning. Sådana anläggningar var mycket eldfarliga och fick aldrig finnas nära annan bebyggelse, i detta fallet fanns den c:a 300 m väster om byn. Tillsammans med humlet i byns ” Humlehave” (danska have = hage) – namnet lever fortfarande kvar – tryggade den ölframställningen i byn. Kanske togs byggnaden ur bruk i samband med skiftet, kanske var den redan tagen ur bruk- ingen vet. (Några humleplantor från nämnda ” Humlehave ” finns i dag i en genbank på Sveriges Lantbruksmuseum i Julita, författarens anm).

Man var nu kommen till den viktiga frågan om vilka som ville ha sina hemman enskiftade. Förutom sökanden, Hans Abrahamsson, ville nu också alla ägarna till gårdarna nr 3, 4 och 5 delta. Alla fick nu framföra sin syn på delningen och sina önskemål om sina ägors placering, gårdens eventuella utflyttning och allt annat sammanhängande. Det visade sig nu att man haft tid att tänka till ordentligt och rådgöra med varandra. Den gamla oenigheten var borta och man tycktes överens om var var och en skulle ha sin mark. För förrättningshavarna var det nu lätt att fatta beslut och man kom snabbt fram till ett enhälligt sådant av följande lydelse:

Beslut

Som Enskiftetagarna själve i det närmaste bestämt sina lägen utan särdeles motsägelse sines emellan, på det sätt att Hans Abrahamsson på nr 6 begärt utmed Ströö Bys Rågång norr om åen på utmarken, samt Hans Trulsson på nr 5 därnäst väster om intill Åraslövs Rågång och vidare Trued Jönsson, äfven på nr 5, söder om sin gårdboes läge och söder om åen intill Åraslövs ägor, än ytterligare Ola Nilsson på nr 4 nästintill Trued Jönsson och sist Kjersten Larsson och Sven Jönsson på nr 3 intill östra Rågången åt nye och gamle möllor, så långt fram sig göra låter in åt byen, så följer att läget för nr 2 bestämmer sig sjelvt, oackadt Jöns Svensson därmed torde finna sig mindre nöjd, men som han i likhet med öfrige delägarne godkänt taxeringen af alla ägorne, så måtte väl ej annat kunna hända, än att han för sitt halfa hemman äfven väl bör kunna blifa belåten.

Något bättre project för de tillämnade lägen kunna ej Gode Män eller Förrättningshafvanden upptänka och stadga, än det de flästa sjelfva föreslagit och ömsesidigt godkänt. Följagteligen anses Enskiftesdelningen därefter böra gå i värkställighet.

Därmed var det viktigaste beslutet fattat, men ännu återstod många detaljfrågor att lösa. De flyttningsskyldiga skulle ha 6 år på sig för utflyttningen. Vidare skulle man förutom husen också få ta med sig fruktträd, humlerötter och allt annat som man på det nya stället kunde behöva. Sten för byggnadsändamål fick tagas var som helst på byns mark, dock skulle markägaren underrättas och denne skulle inte heller behöva den för eget behov. De kvarboende skulle hjälpa de utflyttande med husflyttning och stenkörning, samt under de första åren också ge dem spannmål som ersättning. Dessutom var de enl. lag också berättigade till statligt understöd och detta föreslogs till minst 1 riksdaler tunnlandet.

Den följande vintern ägnade förrättningshavaren åt att göra en detaljerad förteckning över alla markbitar som var och en skulle ha. Totalt var det $2\frac{1}{4}$ mantal som skulle fördelas och nr 2 t.o.m. 5 blev på $\frac{1}{2}$ mantal vardera samt nr 6 $\frac{1}{4}$ mantal.

Det tycks som om alla byns åkrar hade ett namn och förteckningen över alla de lyckor som tillföll var gård blev lång. Dessutom kunde var markbit vara uppdelad i delar med olika bördighet, pusslandet måste ha varit enormt, t.ex bestod gården nr 2 av 80 ingående markbitar.

Den 13:e juli 1805 hade man åter sammanträde med alla delägare och då var den nya byakartan färdig, alla vägar utmärkta och alla hemmansgränser utstakade och klara. Förrättningshavaren upplyste då om att endast en av byns gårdar med fördel kunde bli kvar på den gamla platsen, nämligen ena gården nr 5 ägd av Trued Jönsson. Ägaren av nr 4, Olof Nilsson, hade en tid innan begärt att få sin gård delad i två på $\frac{1}{4}$ mantal vardera och detta var nu också utfört. Det meddelades också att den mark, som byn innehade i Lunkeskog och på Källemosse inte ingick i enskiftet. Det bestämdes att en välvd stenkällare på nr 4 gamla tomt skulle övertagas av Trued Jönsson mot att denne åt Olof Nilsson uppför en stenvmur av 40 alnars längd, 4 alnars höjd och 2 alnars tjocklek, tjänlig som ladugårdsbyggnad.

Skomakaren Mäster Gustav Skarp framträdde och uppvisade ett kontrakt från år 1787 mellan honom och byamännen. Detta innehöll en rättighet för honom och hans hustru att under deras livstid, emot en lägre årlig avgift få bruka den s.k. ”Skarpalyckan” och bo i huset som där fanns. Han begärde nu att få behålla denna rätt. Alla delägarna biföll denna begäran och Kjersten Larsson på nr 3, som fått ”Skarpalyckan” på sin lott, blev lovad ersättning av de övriga så länge han var utan denna mark.

Tillträdet av den nya marken skulle ske så snart årets gröda var bärgad.

Sista sammanträdet var den 14 augusti 1805 på Landskansliet. Då avhandlades några mindre detaljer, men framför allt meddelades, att enskiftet nu var fastställt.

Det upplystes också om vad var och en skulle få i statliga bidrag. Jöns Svensson på nr 2, som nu var enda gården på $\frac{1}{2}$ mantal skulle få 80 riksdaler och de övriga vars gårdar var på $\frac{1}{4}$ mantal skulle få 50 – 60 riksdaler vardera.

Med detta var nu den oerhört omvälvande händelsen, som ett enskifte måste ha inneburit, till ända. Jag känner en viss beundran för dessa byamän i Kålaberga, deras framåtseende och vilja till samarbete. Inte minst gäller detta initiativtagaren Hans Abrahamsson, min farfars farmors far.

Källor: Kopior av protokoll

Kommentarer till kartorna.

Den ”nyaste” av de två är den som gjordes 1796, i samband med storskiftet. Man ser där ägorna efter detta skiftets genomförande och man ser också de nya hemmansgränserna ditritade 1805 då enskiftet genomfördes. Brogårdens mark finns inte med på kartan, då denna gårds mark räknades ibland in i byn och ibland inte. I dag är det endast marken till gårdarna nr 2 och 4 som överensstämmer med kartan, de övriga har mer eller mindre fått ändrade gränser. I öster, nära ån, finns torpet där skomakaren Skarp bodde och hade sin mark. Kålaberga mölla finns med på denna karta, men inte Gamlemölla. Man ser också den ändrade gränsen mot Skoglösa by.

När ”Gamla kartan” ritades är obekant för mig, men den är betydligt äldre och mera ritad ”på fri hand”. Två möllor finns med, Gamle mölla och Nye mölla, men inte nuvarande mölla. Nye mölla fanns ungefär där det nu finns en bro, kallad Lilla bro. Brogården var redan utflyttad från övriga byn och är utritad på kartan. Invid gården fanns två broar. En väg från Strö backar gick över ån, där denna utvidgat sig så mycket att en ö bildats och via denna ö gick vägen inåt byn.

Charta KALABERGA BYS

In och Utögor

Belägg uti Sjöns Östra Södra Södra
och Christianstads Län, Söfjälde A. R. N. 104

Årh. 1744

År 1744 d. 14de Augusti är denna Charta
en den i enlighet därmed verkställdt utläm-
na i enlighet därmed i Kalaberga Byggnads
och Utögor, i församling af 16. 8. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
dena församling utlämnades d. 21. Mars 1744.
Ili öfverlyst utlämnades i församling följande på
sitt förtroende nämndare utöfvar Christian
Pehr Larssonson till följande.

J. M. P. M. M.

Höron

Wallerius

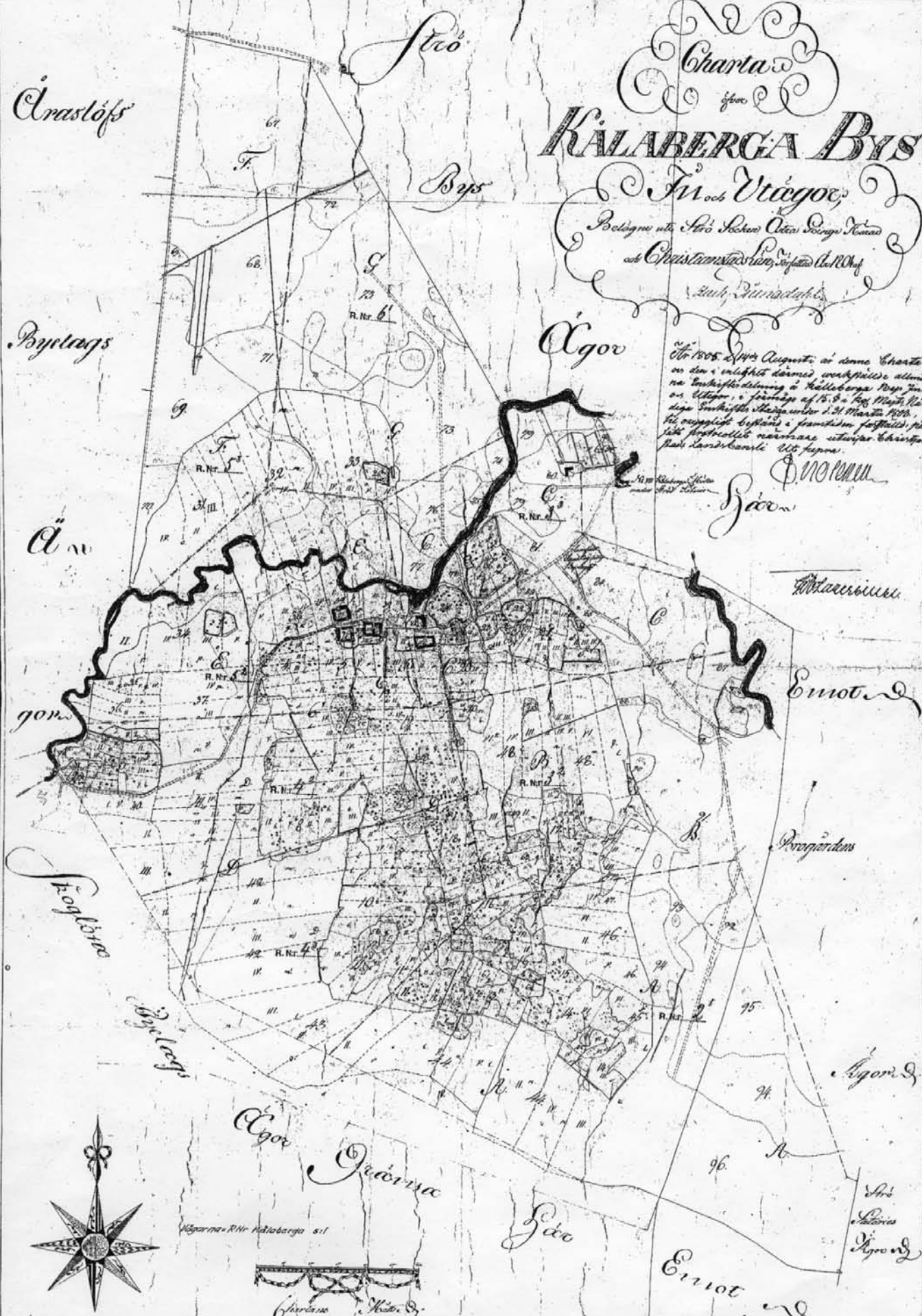
Emot

Wegårdens

Agorn

Stö
Löras
Agorn

Emot

Erastöfs

Bys

Bystrags

Ågor

Å

gorn

Skoglösa

Björklöv

Ågor

Gärrna

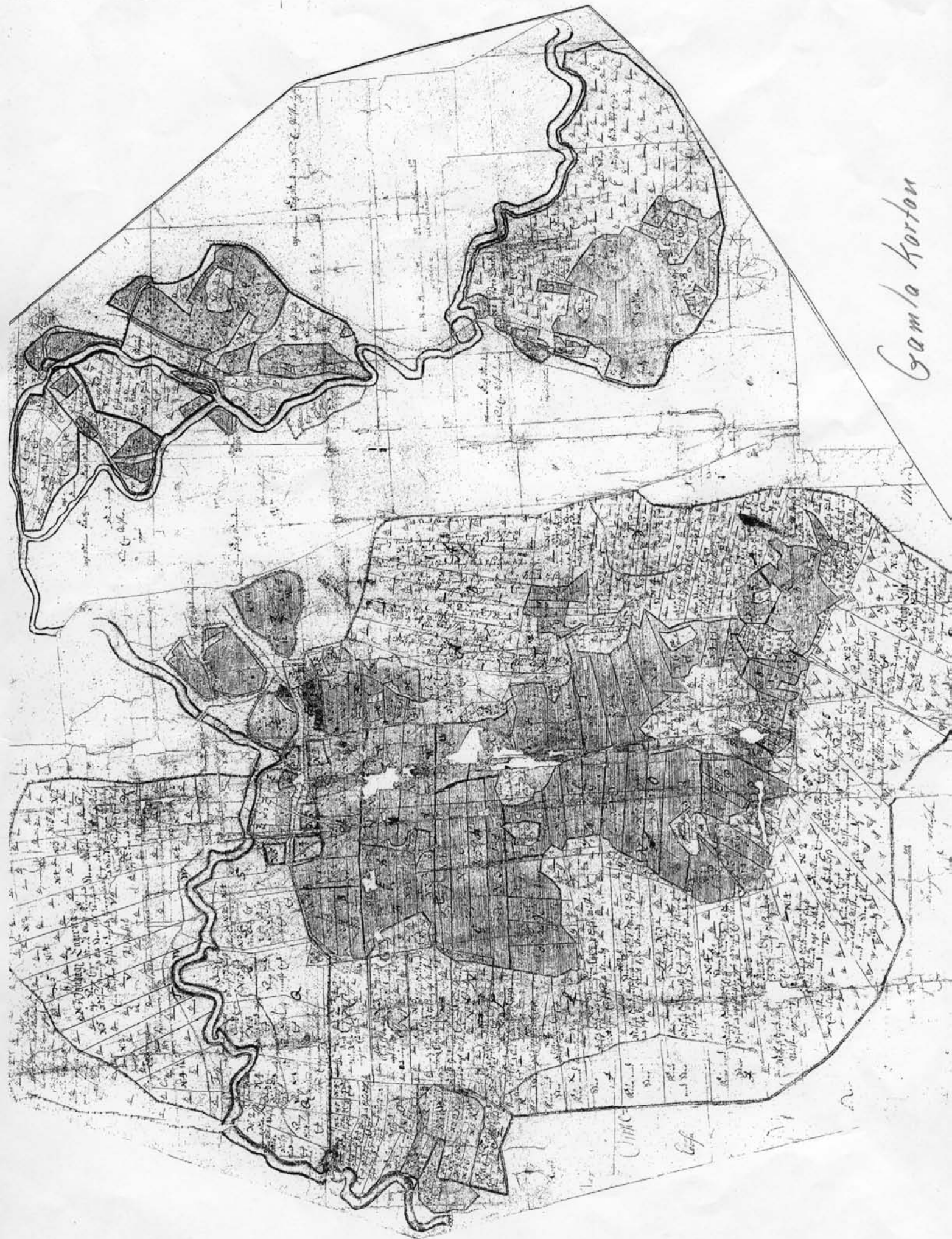
Gäro

Ågor na R. Nr. Kalaberga s. 1

Gamla Korton

När buden haglade i tre dagar

Av Nils Lennart Persson

Under årens lopp har det förekommit en mängd auktioner i Strö av varierande storlek. En verklig storauktion var det år 1936 på Lilla Strö då allt lösöre efter Ebba och Karl von Dardel gick under klubban. Auktionen pågick under tre dagar, 28, 29 april samt 6 maj och hölls av Nyströms advokatbyrå och hade Gustav Hemborg, Lugnadal, Vinslöv som ropare. I dag är det inte många som minns denne, på sin tid mycket kände, auktionsropare. Han efterträddes sedan av sonen Sten, lika känd som fadern och i något färskare minne bland äldre orsbor. Det var dödsboet efter Ebba von Dardel som lät försälja såväl fastigheten som lösöret.

Jag har framför mig en auktionskatalog på 24 sidor innehållande det värdefullaste lösöret beskrivet. Katalogen har tillhört min morfar och denne har också antecknat såväl köpesumma som köpare på en mängd av föremålen. Han har också bevarat tidningsurklipp från Kristianstadsbladet, vilka på ett synnerligen målande sätt, beskriver hela auktionens förlopp. Reporterns namn är inte nämnt – han måste ha haft en god portion humor – men med hans tysta medgivande vill jag återge en del av vad han skrivit i referaten:

Vi befinner oss mitt i en högkonjunktur. Visste man det inte förr, så fick man bevis för det på auktionen å Lilla Strö, i går efter framlidna fru Ebba von Dardel. Där placerades överskotten och kuponglikviderna, hundralappar och tusenlappar formligen yrde om huvudet på den förtjuste herr Hemborg i Lugnadal, f.ö. en herre med en fenomenal förmåga att locka fram dem. Det var verkligen andarnas, nej förlåt, det var de stora plånböckernas kamp om det förnämnsta bo, man någonsin sett inrymt i ett så litet oansenligt trähus. Antikvitetshandlarna slogos fullkomligt ur brädet – det är ju folk, som får tänka på att priset skall vara sådant, att det går att lägga på och det var föga tillfällen till det i går. Direktörer i choklad och marsipan och annat pengastarkt folk slogos vilt med slakten Dardel och dess förgreningar om dyrgriparna och det blev sannerligen ingen vinstmarginal för antikvitetshandlare. Den ende, som var med i svängen, var herr Eriksson i firma Vilhelm Olsson i Kristianstad, som gjorde några av de bästa kapen och lade beslag på så gott som rubb och stubb av det sällsynt vackra wienerporslinet och de japanska vaserna. Auktionen kunde glädja sig åt många lyckliga omständigheter – det underbaraste vårväder med den varmaste sol över de från landets olika hörn på gårdsplanen församlade, en fenomenal auktionsutropare och så doktor Karlin från Lund, förstås, ungdomligare än någonsin. Bara han tittade på en sak, blev det ett förfärligt liv i direktörsfruarna och buden åkte upp i himlens sky. Om inte generaldirektör Dardel redan trissat den dit. Ett av de sällsammaste köpen gjorde redaktör Persson i Hässleholm, vilken för sin hembygdsförenings räkning inropade en – marockansk ryttarpistol. Nåja, världen är ju vår hembygd. Den forne ägaren till Lilla Strö måste f.ö. ha varit en väldig nimrod, ty övervåningen var full av jakttroféer, horn av hjortar, renar, älgar och stengetter, både från här och var. Ett stort antal av traktens folk förskaffade sig för ett billigt pris något för sina jakthistorier. Vad här skall skarvas! En godsägare inropade tillräckligt mycket av den varan för att för återstoden av livet kunna ge sysselsättning åt sin jaktfantasi. Gamla uppstoppade tjädrar uppnådde nästan saluhallpris. Där var ett moriskt gevär med pipa så lång, att sikte var totalt överflödigt, då man enbart med pipan kunde nå den mest avlägsne fiende.

Oljemålningarna inbringade en bra slant – alla tavlorna kostade sammanlagt 8800 kronor.

Därefter angrep- liksom masken tidigare gjort- herr Hemborg med friskt mod avdelningen möbler. En mycket vacker och rikt skulpterad 1600-talskista i valnöt gav de första hundralapparna. Nästa möbel var ett skåp från mitten av 1700-talet, som gick till baron Funk för 200 kronor och därefter sålunda var funkismöbel, så gammal den var. Auktionens högsta pris nåddes av ett skåp i mahogny, valnöt och rosenträ med utsökta inläggningar, sydtyskt arbete från 1600-talet, som gick till major Hedberg på Bjersjölagård. Herr Hemborg var i sjunde himlen, han befattade sig inte längre med enkronor, utan rörde sig med femtiolappar och hundralappar och plockade t.o.m. en äldre herre på 200 kronor för ett gammalt klaffbord, som måste ha besittit dolda behag, kända endast av herr Hemborg och den äldre herrn. Det var ett rent vansinne som utbrutit i möbelbranschen, o kapitlet lämnade tavlorna långt, långt i lä. Vilket allt väckte herr Hemborgs synnerliga förtjusning och häpnad, som tog sig uttryck i den högt hävdade satsen, att man aldrig får så mycket för en fölmärr som för en tallrik här.

De flesta köpare prisade var och en högljutt sin smala lycka att ha fått allt så rysligt billigt, vilket vittnade mera till förmån för bankkontot än förståndet. Men tron kan ju förstås försätta berg. Varför då icke annat också.

Huset var ytterst väl försett med klockor. Det fanns inte mindre än sex pendyler- flera än det var rum- och priserna lågo mellan 350 och 100 kronor.

Läsaren har vid det här laget redan funderat över, att det finns så mycket pengar lösa. Det ser så ut.

Det var så mycket kinesiskt på denna auktion. Och japanskt också. Där var väldiga 1700-talsvaser i brons, där fanns kinesisk fotvärmare och rökelsekar, tempel och elefant och t.o.m. en opiumpipa, som gick för ett hyggligt pris till någon lastbar människa, som väl tänker pröva den nya Åhustobaken i sommar. Sedan var det kapitlet fajans och porslin – ett oerhört långt kapitel, som här skall bli kort, ehuru såväl herr Karlins dueller med majoren på Bjärsjölagård som herr Hemborgs underbara förmåga att plocka bud ur luften och få andra att bjuda över dem, när han inte själv gör det, vore väl förtjänta av några beundrande rader. F.ö var herr Hemborg själv nästan tillplattad, då han såg två fullvuxna karlar stå och bjuda 145 kronor per styck för åtta tallrikar och riktigt slåss om dem. Karlin fick fyra för en ren bagatell – nära 700 kronor. Som tur är, skall han inte äta på dem. Maten skulle fastna i halsen. Efter långa dueller mellan Karlin och majoren var man framme vid det ostindiska porslinet. Här vaknade andarna åter och Herr Hemborg nästan rånade folk på alla deras pengar. En urna 250, två vaser 500, en fruktkorg 400, tedoser i mängd för 50-60 kronor. Ett veritabelt slagsmål om kaffekoppar och fat och tallrikar rådde under en halv timmas tid eller mera, tills man kom till det gamla vackra wienerporslinet, som nu finns till salu hos Wilhelm Olssons, det också. Herr Eriksson köpte som om han skulle ge stor middag på kvällen, tallrikar, assietter, fat och tedosor och koppar för dyra pengar och när han inte bjöd så bjöd Herr Hemborg för honom på sitt eget lilla sätt och köpte en hel del, som han tyckte herr Eriksson borde ha.

Slutligen var man vid silvret. En sådan samling svampdosor- för svimningstillfällen – och vilken uppsjö av silversnusdosor, tunga, viktiga saker. Det allra mesta gick till Simrishamn, där man tycks ha klena nerver, då man behöver svampdosor i dussinvis för 35-60 kronor per styck. Snusdosorna kostade ungefär detsamma, utan snus. Dyrast bland silvret var annars två ljusstakar i empire, som Karlin tog hem för 565 kronor.

Ändå såg han glad ut. Liksom advokat Nyström och herr Hemborg. Av boet fick de på två dagar in över 50 000 kronor och mera blir det.

(Kristianstadsbladet den 7 maj). Auktionen efter avlidna Ebba von Dardel å Lilla Strö är nu avslutad. Fastigheten med byggnader av trä och vacker park och skog, sammanlagt 23 tunnland, har av sterbhuset sålts till grevinnan Hanna Hamilton, Ovesholm för 25 000 kronor. Tillträdet har redan skett.

Det sista lösboet såldes i går och därtill åtgick hela dagen, ehuru herr Hemborg inte fick ihop tillnärmelsevis så mycket som förr. Men det var ju också smärre saker, han sålde och auktionspubliken var f.ö. inte heller så stor, omkring 100 personer. Köplusten var dock stor, men det oaktat kunde man göra billigare rop den här gången än förra. Ett antal miniatyrer på elfenben, från 1700-talet, gick till mellan 100 och 170 kronor per styck, en Olerydosa kostade 50 kronor och en 100-årig elfenbensdosa kunde man få för 13 kronor. Om man hade mod nog att bjuda ett sådant tal. Kinesiska vaser kostade 25-30 kronor, Buddah 25 kronor, statyer i marmor kunde man få för en tia och små figurer i Meissenporcelain från 7-50 kronor. En stor Orreforsskål kostade 22 kronor, ett gammalt brännvinschatull 32 kronor. Brännvinsglaset, gamla vackra glas, såldes för 5-7 kronor paret, persiska mattor kostade 100-150 kronor och den vackra kinesiska tedosan av tenn med mässingsinläggningar gick till 90 kronor.

Det fanns med andra ord möjligheter att göra goda affärer i går än förut. Inalles fick man ihop omkring 5000 kronor, varför hela lösbo och fastighet givit tillsammans 80 000 kronor,

Efter dessa glimtar från ett 70-årigt referat är vi åter i nutiden. Värt att notera är också att ett ganska stort antal akvareller och oljemålningar av konstnären Fritz von Dardel såldes på auktionen. Ganska naturligt eftersom han hörde till familjen. Säkert fanns det i hemmen runt om i vår bygd föremål, som kommit från Lilla Strö. Kanske ägare inte vet deras härstamning och att de köptes på storauktion 1936.

Fotnot: Doktor Karlin grundade och uppbyggde Kulturen i Lund. Säkert finns många föremål från Lilla Strö på detta museum.

Årsmöte och 25-årsjubileum 31 mars 2005

Nils Lennart Persson kåserade om Hembygdsföreningens 25 år. diplom.

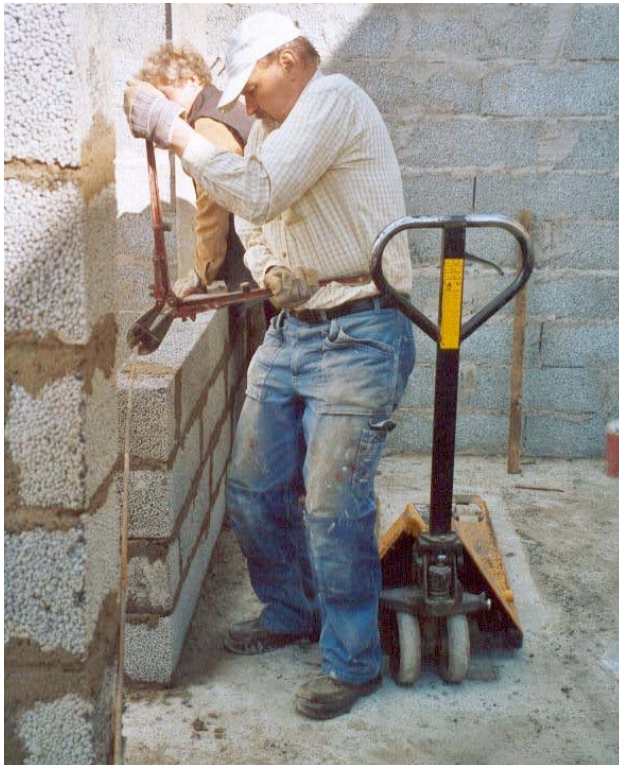
Yngve Holmgren och Nils Lennart Persson tilldelas Sveriges Hembygdsförbunds förtjänstecken och

Foto: Gunvor Tillman

I april kom bygget åter igång

Lars Ekström, Håkan Gunnarsson, Mats Mårtensson, Ingvar Sturesson

Rose-Marie Andersson
Mats Mårtensson

Torsten Håkansson, Olof Westerdahl

Foto: Gunvor Tillman

Kvällsutflykt till f d prästgården i Färlöv den 9 juni 2005

Sven Åke Jansson visar sina vackra fuchsior.

Här visas den gamla bakugnen.

Utställning 21 augusti 2005. Tema: Drycker

Dustin Andersen bjöd på olika sorters saft.

Kaffe

Vatten

Foto: GunvorTillman

Gästföreläsare Lena Alebo, Österlens museum, berättade om "En kulturhistorisk kaffeslurk".

Karin Persson serverar björksav,

Foto: Gunvor Tillman

Foto: Gunvor Tillman

Mjök

Öl

Elsie Johnsson, Nils Lennart Persson, Yngve Holmgren

Foto: Gunvor Tillman

Augusti 2005

20 december 2005 ytterväggar, fönster och tak klart.

Foto: Gunvor Tillman

BYGGVAROR I ÖNNESTAD

Svensk design som värmer.

YTTERDÖRRAR

Finns i många olika modeller
Priser från **3.995:-**

Furupanel från **59:-/m²**

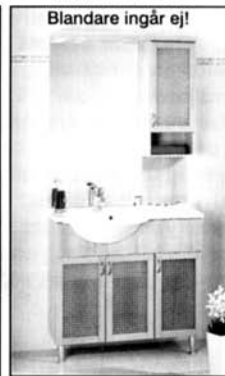
Isolering 95 mm. Från **31,50/m²**

macro

Duschhörnor, kabiner.
Nu **20% rabatt**

Monza 90
Pris **8.625:-**

Blandare ingår ej!

Patrik Jan Henrik Lasse Jonas

ÖPPETTIDER:

Vardagar 07.00-17.30
Lördag 09.00-13.00

ÖTB

Önne Trä & Byggvaror
Levins Väg 26
291 73 Önnestad

Reservation för slutförädlning

Hemtransport kan ordnas

Telefon: 044-70 170
Fax: 044-700 65

Anticimex[®]

ATT FÖREBYGGA OCH SKYDDA

ARBO MASKIN

VI REPARERAR ALLA ERA LANTBRUKSMASKINER

VI LAGERFÖR BP:S VÄLKÄNDA OLJOR

STORT SORTIMENT AV ORIGINALFILTER

RING OCH BOKA SERVICE TILL ERA MASKINER

044 – 73097 FAX 044 – 73087

Värme för mobilt boende

//Alde®

Snabbt och enkelt

**Beställ landgång,
smörgåstårta eller
uppläggingar på fat.**

OBS! Beställningstiden varierar, så prata med oss i god tid.

Sten Ols

Färlöv tfn 044-710 16

lindberg & priebe ab
projekterar | bygger | restaurerar | 044 - 22 91 00

Kristianstads Svets & Montage AB

Tel. 044 - 23 71 50

Att växa tillsammans

med bygden och de som bor här.

Det har vi jobbat med sedan starten 1826. Vi samarbetar därför bland annat med föreningar för att främja bygdens utveckling.

Kristianstads
Sparbank

Roalövs

Maskinstation AB

Roalövs 90-6, 291 95 Färlöv

Org.nr: 556622-1668

Jens 070-5734010 Ola 070-2172214 Tony 070-6373154

044-71190 fax: 044-71031

Vi erbjuder bl a följande tjänster

- Kombisåmaskin – 6m
- Sprutning - Lindus 24 m
- Pressning – rundbal m inliner
- Pressning - fyrkant, rundbal m samlare
- Plastning – fyrkant, rundbal
- Tröskning - 25 fot
- Betupptagning - Edenhall 733
- Lastare och dumper
- Gödselkörning Hill 15000/18000
12/16 m ramp eller 8 m nedmyllningsaggregat

Bjärlövs Grus & Schakt AB

Behöver Du ha grävt eller schaktat ,
upprustning eller underhåll av vägar och
gårdsplaner ?

Vi står till tjänst och lämnar dessutom råd och
kostnadsförslag

Tel : 044 - 730 46 , Mobil : 0708 - 176 783 , 176 784

Fax : 044 - 730 40

**KNISLINGE MEK.
VERKSTAD AB**

Ert lokala service företag
Allt inom svets och bearbetning

Tel: 044-732 65, Fax 044-730 32

NATURSTENS

K O M P A N I E T

NATURSTENSKOMPANIET SVERIGE AB
Norra Bjärlövsvägen 14, SE-291 95 Färlöv

Tel växel: +46 (0) 44 738 00

Fax: +46 (0) 44 738 09

Org nr: 556044-3557

info@naturstenskompaniet.se

www.naturstenskompaniet.se